

Villáminterjú Ákossal, a zárónap szupersztárjával (transindex.ro, 2003. július 24.)

Haáz Sándor

„Mi teljes értékű koncertet szeretnénk adni mindenhol, ezért kivártuk, hogy eljőjön a pillanat, amikor ugyanazzal a technikával és zenekari létszámmal játszhatunk Erdélyben, mint bárhol eddig.”

– Erdélyi származásod ellenére először fogsz idejönni. Mi volt az oka, hogy eddig nem sikerült eljutni?

Magánemberként családi közmegegyezés kötött, hogy amíg Erdély nem kerül vissza a helyére, addig nem jöhetünk ide. Most is csak atyai külön engedéllyel utazhatom (nevet). Koncertet pedig azért nem tartottunk itt, mert mindig úgy kezdődött a tárgyalás a szervezőkkel, hogy „tudjuk, hogy igényes a produkciód, de mennyit engedsz a feléből?” Mi teljes értékű koncertet szeretnénk adni mindenhol, ezért kivártuk, hogy eljőjön a pillanat, amikor ugyanazzal a technikával és zenekari létszámmal játszhatunk Erdélyben, mint bárhol eddig, Magyarországon vagy külföldön. Ide is saját fény- és hangtechnikát hozunk a tábor zárókoncertjére.

– Pontosan honnan erednek a rokoni szálak?

Apám családja szászvárosi származék.

– Egyes pletykák szerint, mikor a szervezők hívtak ide, nem vetted jó néven egyes zenekarok jelenlétét ebben a táborban. Pl. az Anima Sound System-re gondolok, akit a szervezők meg akartak hívni, ám később erről lemondtak. Van közöd a dologhoz?

Senkinek a koncertjét nem kívánom megghiúsítani. Tudtommal az Anima nem szerepelt a meghívottak között. Ahogyan én sem szerepeltem a marosvásárhelyi Tusványos-ellenrendezvény meghívottai között, amelyet budapesti kormánypénzekből finanszíroznak, és véletlenül pont ugyanazon a héten kerül megrendezésre, mint a Szabadegyetem.

– Mit fog hallani a közönség? Lesznek-e régi bulis-rockos számok?

A Magyarországon példátlan sikernek örvendő Andante-koncertprogramot hozzuk Erdélybe. Tíz éve vagyok szólista, ennek a pályának a legismertebb dalait és legkevesebbszer hallott szerzeményeit egyaránt eljátsszuk. A Bonanza-repertoárból is szerepel két lassú dal, de hallható lesz az Indiántánc, az Örvény, az Ikon is, valamint a legutóbbi, Új törvény című lemeze néhány szerzemény. A kétórás Andante-program is az Adjon Isten... című népdalfeldolgozással zárul, mint minden koncertem tíz éve már. A bulira a visszafogottabb előadásmód jellemző, nem a szokásos rock-felállásban zenélünk, hanem akusztikus hangszerek dominálnak: a hangzást alapjaiban meghatározza a velünk utazó vonószekerek.